

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **J. P.**, zast. JUDr. Jaromírem Bayerem, advokátem, se sídlem Jeremiášova 18, České Budějovice, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 5. 2013, č. j. 2 Ad 19/2013 – 41, ve znění opravného usnesení ze dne 18. 6. 2013, č. j. 2 Ad 19/2013 – 50,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Českých Budějovicích shora označeným rozsudkem zrušil rozhodnutí žalované ze dne 2. 1. 2013, č. j. X, jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 16. 8. 2012, č. j. x, kterým žalovaná změnila své rozhodnutí ze dne 20. 6. 2011 tak, že žalobci od 7. 4. 2011 přiznala invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Krajský soud dále rozhodl, že žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 4.719 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku na účet jeho zástupce.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v níž namítal nesprávné datum stanovení vzniku invalidity. Poukázal na skutečnost, že byl ode dne 13. 11. 2008, kdy utrpěl mnohočetná poranění při dopravní nehodě ambulantně léčen a není schopen pracovní činnosti. Vyjádřil přesvědčení, že jeho invalidita nemohla vzniknout až dne 7. 4. 2011, tj. 2,5 roku po dopravní nehodě, neboť z dostupné zdravotnické dokumentace vyplývá, že jeho zranění vykazovala vysokou intenzitu již v den dopravní nehody. Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížností napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Dříve než mohl zdejší soud o kasační stížnosti rozhodnout, stěžovatel ji vzal prostřednictvím svého zástupce zpět elektronickým podáním ze dne 3. 7. 2013 opatřeným zaručeným elektronickým podpisem.

Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Poněvadž projev vůle stěžovatele, jímž jednoznačně došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, že jím stěžovatel zamýšlí ukončit řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud usnesením v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. řízení zastavil.

O náhradě nákladů řízení bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. července 2013

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu